

Schubertiada Vilajuïga

CONCERT HOMENATGE A LA SOPRANO
CONXITA BADIA

Elena Copons, soprano
Deirdre Brenner, piano

Diumenge 11 d'agost de 2024
20 h

15' **FRANZ SCHUBERT** (1797 — 1828)

Im Freien, D. 880 (1826)

Die Sommernacht, D. 289 (1815)*

Die Rose, D. 745 (1822)*

Die Blumensprache, D. 519 (1817)*

ARNOLD SCHÖNBERG (1874 — 1951)

12' **Vier Lieder**, op. 2 (1899)

Erwartung

Jesus bittet

Erhebung

Waldsonne (1900)

10' **ROBERT GERHARD** (1896 — 1970)

Catorze cançons populars catalanes (1928)

n. 3 La tornada del pelegrí*

Six chansons populaires françaises (1944)

n. 1 Voici le mois de Mai*

n. 4 La plus jeune*^{*}

Catorze cançons populars catalanes

n. 12 Els ballaires dins d'un sac

EDUARD TOLDRÀ (1895 — 1962)

12' **La rosa als llavis** (1936)

Si anessis tan lluny

Mocador d'olor

I el seu esguard

I el vent deixava dintre de la rosa

Seré a ta cambra amiga

Visca l'amor

ENRIC GRANADOS (1867 — 1916)

8' **La maja y el ruiseñor** (1915)*

12' **CARLOS GUASTAVINO** (1912 — 2000)

Cita (1957)*

Se equivocó la paloma (1941)

La rosa y el sauce (1942)

Pueblito, mi pueblo (1942)

*Primera audició a la Schubertiada.

Aquest programa s'interpretarà sense pausa.

Fes-te Amic de la Schubertiada

El teu suport és essencial

El suport als músics joves és part essencial de la Schubertiada i l'Associació Franz Schubert. Aquest compromís pren ara forma amb el programa "Lied the Future", un pla de beques únic en l'àmbit europeu amb un doble vessant pedagògic i d'acompanyament en la inserció en el circuit professional.

Amb el teu suport podem fer créixer aquest nou projecte i la Schubertiada. Consulta en aquest enllaç les modalitats de mecenatge i els avantatges i fes el pas!

www.schubertiada.cat/participa

Associació
Franz Schubert

LIED THE FUTURE

B Sabadell
Fundació

“La raó per la qual he trobat tan extraordinària la vostra interpretació dels meus lieder és perquè vós sabeu cantar melodies. I pensar que cal anar tan lluny per trobar una intèrpret de melodies!”

Arnold Schönberg

“Mai com aquesta vegada he sentit la bellesa de les nostres cançons de Catalunya i la dolcesa de la paraula catalana com en boca de la nostra Conxita en aquesta terra de músics divins. Serà un record inesborrable!”

Carta de Robert Gerhard a Pau Casals. Viena, 1932

“Vine tu i les cançons!”

Amb aquesta nota, Enric Granados avisava a Conxita Badia quan necessitava la seva veu.

“Mis canciones las hacía como un sueño, era fantástica, una gran artista, una gran música. No había que explicarle nada, ella me lo explicaba a mí lo que yo había escrito, y fue ella quien me dio la idea de finalizar con una vocalización *La rosa y el sauce*.”

Carlos Cuastavino

Visiteu el blog “Conxita Badia no existeix” (<https://conxitabadia.wordpress.com/>). A més d'aquestes i altres frases de músics que van admirar la soprano, hi trobareu una àmplia informació sobre la seva vida i la seva carrera.

Homenatge a Conxita Badia

Elena Copons, soprano

"Primeríssima liederista en els nostres concerts, ha donat a conèixer les millors cançons dels compositors que ja eren formats quan ella va aparèixer i (...) les dels joves que han anat sortint en la composició de la cançó."

Joan Alavedra

Aquest programa s'inspira en una personalitat musical imprescindible del segle XX: Concepció Badia. Fou admirada per molts pels seus mestres i un gran nombre de músics coetanis. La segona part ofereix obres de compositors amb qui es va relacionar. Fou una font d'inspiració per a tots ells i una intèrpret ideal del gènere cançó.

Seguint la seva trajectòria i entorn musical, gaudirem d'un programa exquisit que iniciarà el viatge a Viena amb lieder de Schubert. A través del vincle entre Arnold Schönberg i Robert Gerhard ens aturarem a Barcelona per gaudir d'Eduard Toldrà i d'Enric Granados. Seguint les passes de Badia, el viatge finalitzarà amb conegudes melodies de Carlos Guastavino.

Elena Copons, soprano

La soprano terrassenca es forma amb Dolors Aldea i a Viena, on finalitza els estudis cum laude. El 2007 guanya el 2n premi en el Concurs Internacional de Lied de Stuttgart. Com a reconeguda liederista, ha ofert nombrosos recitals a sales com el Musikverein, la Radiokulturhaus, l'Arnold Schoenberg Center i la Bösendorfersaal de Viena, la Liederhalle de Stuttgart, el Palau de la Música Catalana i l'Auditori de Barcelona, el Kingsplace de Londres i el Holywell d'Oxford. Ha cantat també a festivals com el LIFE Victoria Barcelona i la Schubertiada i ha participat en els prestigiosos cicles monogràfics "The Schubert Project" al Regne Unit i "Der Ganze-Hugo-Wolf" a Alemanya. És una cantant versàtil i amb un ampli repertori de concert, que és present amb regularitat, des de fa més d'una dècada, a les temporades del Gran Teatre del Liceu i del Teatro Real, on ha estrenat diverses òperes.

Aquest és el segon concert d'Elena Copons a la Schubertiada; hi va debutar l'any 2015.

Deirdre Brenner, piano

Apassionada per la música de cambra i la cançó, ha actuat en sales i festivals com el Musikverein i la Konzerthaus a Viena, el Kennedy Center a Washington DC, el Teatro Real, el Seoul Spring Festival of Chamber Music, l'Oxford Lieder Festival o l'Aix-en-Provence Festival. Ha col·laborat amb artistes com Wolfgang Holzmair, Tara Erraught, Michael Spyres o Elena Copons, i ha actuat com a solista amb nombroses formacions. Nascuda a Massachusetts, es va graduar amb una doble menció en Ciències de l'Enginyeria i Música, i posteriorment va cursar els màsters tant de la Royal Academy of Music de Londres com del Konservatorium de Viena (MUK). Actualment és professora a l'Anton Bruckner Privatuniversität de Linz i al Joseph Haydn Konservatorium d'Eisenstadt. És cofundadora i directora del Boyne Music Festival a Irlanda, així com de la innovadora sèrie de concerts Mosaique a Viena.

Debuta a la Schubertiada.

www.schubertiada.cat

Col·laborador principal

Sabadell
Fundació

Amb el suport de

 Generalitat
de Catalunya

Organitzat per

 Associació
Franz Schubert

Agraïm la seva col·laboració als Amics de la Schubertiada: Jordi Roch (President d'honor) · Pere Armadàs · Josefina Bas · Manel Bertran · Jorge Binaghi · Jaume Braut · Manuel Capdevila · Susanna Capdevila · Rosa Maria Cullell · Carlos Cusí · Carmen de Robert · Alba Espargaró · Joan Esquirol · Xavier Goicoechea · Jaume Craell · Clòria Cutiérrez · Pilar Maier · Fernando Marín · Giovanni Melillo · Joan Ocaña · Maria Teresa Ollé · Josep Maria Plantada · Clòria Renom · Gràcia Rodríguez-Illescas · Manuel Terrazo

SCHUBERTIADE

SCHWARZENBERG

del 21 al 29 de juny 2025
del 23 al 31 d'agost

HOHENEMS

del 26 d'abril al 4 de maig 2025
del 10 al 14 de juliol / de l'1 al 5 d'octubre

Nr. 50

Recitals de Lied - Recitals de Piano - Concerts de Cambra

Magda Amara, Ilker Arcayürek, Aris Quartett, Armida Quartett, Kit Armstrong, Andreas Bauer Kanabas, Belcea Quartet, Guillaume Bellom, Ian Bostridge, Ammiel Bushakevitz, Gautier Capuçon, Renaud Capuçon, Helmut Deutsch, Daniel Dodds, Anton Doppelbauer, Julius Drake, The Erlkings, Till Fellner, David Fray, Michael Gees, Geister Duo, Christian Gerhaher, Boris Giltburg, Goldmund Quartett, Filippo Gorini, Patrick Grahl, Raphaela Gromes, Mark Gruber, Clemens Hagen, Julia Hagen, Veronika Hagen, Hagen Quartett, Viviane Hagner, Marc-André Hamelin, Samuel Hasselhorn, Daniel Heide, Nikola Hillebrand, Franziska Hölscher, Liviu Holender, Gerold Huber, Andrei Ionita, Victor Julien-Laferrière, Lucas und Arthur Jussen, Christiane Karg, Suyoen Kim, Julia Kleiter, Felix Klieser, Katharina Konradi, Harriet Krijgh, Konstantin Krimmel, Adam Laloum, Adrien La Marca, Lukas Lemcke, Leonkoro Quartett, Elisabeth Leonskaja, Igor Levit, Paul Lewis, Sophie Lücke, Katja Maderer, Mandelring Quartett, Sebastian Manz, Malcolm Martineau, Sabine Meyer, Joseph Middleton, Minetti Quartett, Ludwig Mittelhammer, Catriona Morison, Fabian Müller, Patrizia Nolz, Novo Quartet, Pavel Haas Quartett, Francesco Piemontesi, Theo Plath, Christoph Prégardien, Julian Prégardien, Quatuor Ebène, Quatuor Modigliani, Sophie Rennert, Lukas Rommelspacher, Pauline Sachse, Fatma Said, Nemorino Scheliga, André Schuen, Schumann Quartett, Simply Quartet, Sitkovetsky Trio, Lukas Sternath, Yaara Tal & Andreas Groethuysen, Dominik Wagner, Amadeus von Wiesensee, Noa Wildschut, William Youn, Paul Zientara

Informació i venda d'entrades

Schubertiade GmbH, P. O. Box 100, 6845 Hohenems, Austria
Tel +43/(0)5576/72091, Email: info@schubertiade.at

www.schubertiade.at

Schubertiada

Vilajuïga

Diumenge 11 d'agost de 2024
20 h
Espai Misteri · Deu Aigua
Vilajuïga

CONCERT HOMENATGE A LA SOPRANO CONXITA BADIA

Elena Copons, soprano
Deirdre Brenner, piano

FRANZ SCHUBERT

(1797 — 1828)

Johann Gabriel Seidl (1804 — 1875)

Im Freien

Draussen in der weiten Nacht
Steh ich wieder nun,
Ihre helle Sternenpracht
Lässt mein Herz nicht ruhn!

Tausend Arme winken mir
Süss begehrend zu,
Tausend Stimmen rufen hier,
“Grüss dich, Trauter, du!”

O ich weiss auch, was mich zieht,
Weiss auch, was mich ruft,
Was wie Freundes Gruss und Lied
Locket, locket durch die Luft.

Siehst du dort das Hüttchen stehn,
Drauf der Mondschein ruht.
Durch die blanken Scheiben sehn
Augen, die mir gut!

Siehst du dort das Haus am Bach,
Das der Mond bescheint?
Unter seinem trauten Dach
Schläft mein liebster Freund.

A l'aire lliure

Estic ara novament a fora
en l'ampla nit,
la clara resplendor de les estrelles
no deixa reposar el meu cor.

Mil braços s'estenen cap a mi
amb dolç afany,
mil veus em criden:
“et salutem, estimat!”

Oh, ja sé el que m'atrau.
Sé també el que em crida,
el que com el salut i el cant de l'amic
em sedueix a través de l'aire.

Veus allà aquella caseta
que descansa a la llum de la lluna?
Per les seves brillants finestres
miren uns ulls que em volen bé.

Veus allà la casa prop del rierol,
que illumina la llum de la lluna?
Sota la seva segura teulada
hi dorm l'amic més estimat.

Siehst du jenen Baum,
Der voll Silberflocken flimmt?
O wie oft mein Busen schwoll,
Fröher dort gestimmt!

Jedes Plätzchen, das mir winkt,
Ist ein teurer Platz,
Und wohin ein Strahl nur sinkt,
Lockt ein teurer Schatz.

Drum auch winkt mir's überall
So begehrend hier,
Drum auch ruft es, wie der Schall
Trauter Liebe mir.

Friedrich Gottlieb Klopstock (1724 — 1803)

Die Sommernacht

Wenn der Schimmer von dem Monde nun
herab
In die Wälder sich ergießt, und Gerüche
Mit den Düften von der Linde
In den Kühlungen wehn:

So umschatten mich Gedanken an das Grab
Meiner Geliebten, und ich seh' im Walde
Nur es dämmern, und es weht mir
Von der Blüte nicht her.

Ich genoss einst, o ihr Toten, es mit euch!
Wie umwehten uns der Duft und die Kühlung,
Wie verschönt warst von dem Monde,
Du, o schöne Natur!

Veus allà aquell arbre
que vibra ple de flocs de plata?
Oh, que sovint el meu pit inflammat
s'ha apaivagat i alegrat a la seva vora!

Cada lloc que contemplo
és un lloc estimat,
i arreu on baixa un raig de lluna,
m'encisa un valuós tresor.

Per això tot em crida aquí
amb tant d'afany,
per això també els crits em sonen
com la veu de la fidel estimada.

La nit d'estiu

Quan la llum de la
lluna
s'estén per sobre els boscos,
i s'escampen els perfums dels tillers
amb les brises refrescants:

així planen els meus pensaments
damunt la tomba de l'estimada,
i només veig en el bosc la foscor
i cap aroma m'arriba de les flors.

Un dia els fruïa amb vosaltres, que sou morts!
Com respiràvem els perfums i la frescor,
com t'embellia la lluna,
oh, bella natura!

Friedrich von Schlegel (1772 — 1829)

Die Rose

Es lockte schöne Wärme,
Mich an das Licht zu wagen,
Da brannten wilde Gluten;
Das muss ich ewig klagen.

Ich konnte lange blühen
In milden heitern Tagen;
Nun muss ich frühe welken,
Dem Leben schon entsagen.

Es kam die Morgenröte,
Da liess ich alles Zagen
Und öffnete die Knospe,
Wo alle Reize lagen.

Ich konnte freundlich duften
Und meine Krone tragen,
Da ward zu heiss die Sonne,
Die muss ich drum verklagen.

Was soll der milde Abend?
Muss ich nun traurig fragen.
Er kann mich nicht mehr retten,
Die Schmerzen nicht verjagen.

Die Röte ist verblichen,
Bald wird mich Kälte nagen.
Mein kurzes junges Leben
Wollt' ich noch sterbend sagen.

La rosa

Una agradable calor em va empènyer
a mostrar-me a la llum;
em cremaren ardors salvatges
i ara me n'haig de plànyer sempre més.

Hauria pogut florir
en dies suaument temperats;
ara m'haig de marcir prematura,
i renunciar ja a la vida.

Arribà l'aurora rogent
i deixant tot titubeig
vaig obrir les poncelles
on guardava el meu encís.

Podia perfumar amigablement
i lluir la meva corona,
però aviat el sol cremava massa
i d'això l'haig d'acusar.

De què serveix el vespre suau?,
m'haig de preguntar ara afligida.
Ja no em pot salvar
ni em pot calmar els dolors.

La vermellor s'ha esvaït,
aviat em rosegarà la fredor,
però volia explicar abans de morir
la meva vida jove i curta.

Anton Platner (1787 — 1855)

Die Blumensprache

Es deuten die Blumen der Herzens Gefühle,
Sie sprechen manch heimliches Wort;
Sie neigen sich traulich am schwankenden
Stiele,

Als zöge die Liebe sie fort.

Sie bergen verschämt sich im deckenden Laube,
Als hätte verraten der Wunsch sie
dem Raube.

Sie deuten im leise bezaubernden Bilde
Der Frauen, der Mädchen Sinn;
Sie deuten das Schöne, die Anmut, die Milde,
Sie deuten des Lebens Gewinn:
Es hat mit der Knospe, so heimlich verschlungen,
Der Jüngling die Perle der Hoffnung gefunden.

Sie weben der Sehnsucht, des Harmes
Gedanken

Aus Farben ins duftige Kleid.

Nichts frommen der Trennung gehässige
Schranken,

Die Blumen verkünden das Leid.

Was laut nicht der Mund, der bewachte, darf
sagen,

Das waget die Huld sich in Blumen zu klagen.

El llenguatge de les flors

Les flors expressen els sentiments del cor,
diuen moltes paraules secretes,
inclin cordials les tiges
vacil·lants,
com si les impulsés l'amor,
o s'amaguen tímides en el fullatge protector,
com si els seus desigs les haguessin delatat a
un lladre.

Expressen amb dolces i encisadores imatges
els pensaments de les dones i les noies;
expressen la bellesa, l'atractiu, la dolçor,
expressen les gràcies de la vida:
en la poncella, tan secretament recollida,
troba el jove la perla de l'esperança.

Teixeixen en els seus perfumats vestits de
colors

l'enyorança i els tristos pensaments.

No valen les odioses barreres de la
separació,

les flors anuncien la pena.

Les penes que la boca, discreta, no vol
proclamar,

la gràcia de les flors s'atreveix a expressar-les.

ARNOLD SCHÖNBERG

(1874 — 1951)

Vier Lieder

Richard Dehmel (1863 — 1920)

Erwartung

Aus dem meergrünen Teiche
Neben der roten Villa
Unter der toten Eiche
Scheint der Mond.

Wo ihr dunkles Abbild
Durch das Wasser greift,
Seht ein Mann und streift
Einen Ring von seiner Hand.

Drei Opale blinken;
Durch die bleichen Steine
Schwimmen rot und grüne
Funken und versinken.

Und der küsst sie, und
Seine Augen leuchten
Wie der meergrüne Grund:
Ein Fenster tut auf.

Aus dem meergrünen Teiche
Neben der toten Eiche
Winkt ihm eine bleiche
Frauenhand.

Espera

En l'estany verd com el mar
prop de la villa vermella
sota el roure mort
la luna brilla.

On la seva fosca imatge
s'estén damunt de l'aigua,
hi ha un home i es treu
un anell de la seva mà.

Brillen tres òpals;
entre les pedres esblaimades
suren vermells i verds,
lluen i s'enfonsen.

I ell els besa,
i els seus ulls brillen
com el fons verd del mar:
s'obre una finestra.

En l'estany verd com el mar
al costat del roure mort
el saluda una pàl·lida
mà de dona.

Richard Dehmel

Jesus bettelt

Schenk mir deinen goldenen Kamm;
Jeder Morgen soll dich mahnen,
Daß du mir die Haare küßtest.
Schenk mir deinen seidenen Schwamm;
Jeden Abend will ich ahnen,
Wem du dich im Bade rüstest,
O Maria!

Schenk mir Alles, was du hast;
Meine Seele ist nicht eitel,
Stolz empfang ich deinen Segen,
Schenk mir deine schwerste Last;
Willst du nicht auf meinen Scheitel
Auch dein Herz, dein Herz noch legen,
Magdalena?

Richard Dehmel

Erhebung

Gib mir deine Hand,
Nur den Finger, dann
Seh ich diesen ganzen Erdkreis
Als mein Eigen an!

O, wie blüht mein Land,
Sieh dir's doch nur an!
Daß es mit uns über die Wolken
In die Sonne kann!

Jesús mendica

Regala'm la teva pinta daurada;
cada matí t'ha de recordar
que em vares besar el cabells.
Regala'm la teva esponja de seda,
cada vespre respiraré
els preparatius del teu bany,
oh, Maria!

Regala'm tot el que tens,
la meva ànima no és vanitosa,
rebré orgullós la teva benedicció,
regala'm la teva càrrega més pesada;
no vols posar també el teu cor
en la meva clenxa? El teu cor,
Magdalena?

Elevació

Dóna'm la teva mà,
només un dit, llavors
veuré tota aquesta esfera terrestre
com meva!

Oh, com floreix el meu país,
contempla'!
Com pot aixecar-se amb nosaltres
damunt dels núvols fins al sol!

Johannes Schlaf (1862 — 1941)

Waldsonne

In die braunen, rauschenden Nächte
Flittert ein Licht herein,
Grüngolden ein Schein.

Blumen blinken auf und Grässer
Und die singenden, springenden
Waldwässerlein, und Erinnerungen.

Die längst verklungenen:
Golden erwachen sie wieder
All deine fröhlichen Lieder.

Und ich sehe deine goldenen Haare glänzen,
Und ich sehe deine goldenen Augen glänzen,
Aus den grünen, raunenden Nächten.

Und mir ist, ich läge neben dir auf dem Rasen
Und hörte dich wieder auf der glitzeblanken
Syrinx
In die blauen Himmelslüfte blasen.

In den braunen, wühlenden Nächte
Flittert ein Licht,
Ein goldener Schein.

Sol del bosc

En la nit fosca i mormolant
brilla una llum:
un raig verd daurat.

Lluen flors i herbes
i corrents cantants
i saltadors, i records.

Apagades fa molt de temps
es tornen a despertar daurades:
totes les teves alegres cançons.

I veig brillar els teus cabells daurats,
i veig brillar els teus ulls daurats,
en la nit verda i xiuxiuejant.

I és com si jugués al teu costat damunt la gespa,
i et tornés a sentir tocar la siringa
relluent
bufant en els aires blaus del cel.

En la nit fosca i agitada
brilla una llum:
un raig daurat.

ROBERT GERHARD

(1896 — 1970)

Anònim

La tornada del pelegrí

S'estava linda senyora
sota l'ombreta d'un pi,
les ombretes eren altes
que més ai, el sol li tocava al pit.
Ja hi passava un cavaller
no la gosa despertar,
li tira un pom de violes
que més ai, al pit les hi va tirar.
Qui es aquest cavaller
que m'ha llevat el dormir.
No sóc un cavaller senyora,
que més ai, que sóc un pobre pelegrí.

Anònim

Voici le mois de Mai

Voici le mois de Mai
où les fleurs volent au vent,
si jolies mignonnes,
où les fleurs volent au vent,
si mignonnement.

Le fils du roi s'en va
s'en va les ramassant,
si jolies mignonnes
s'en va les ramassant,
si mignonnement.

Il les porte à sa mie
pour lui faire un présent,
si jolies mignonnes
pour lui faire un présent,
si mignonnement.

Heus ací el mes de maig

Heus ací el mes de maig
on les flors volen al vent,
unes noiètes tan boniques,
on les flors volen al vent,
tan bonicament.

El fill del rei se'n va,
se'n va recollint-les,
unes noiètes tan boniques
se'n va recollint-les,
tan bonicament.

Les porta a la seva amiga
per fer-li un regal,
unes noiètes tan boniques
per fer-li un regal
tan bonicament.

Vous ne les mettez guère
que quatre fois par an,
si jolies mignonnes,
que quatre fois par an,
si mignonnement.

A Pâques, à la Toussaint,
à Noël, à la Saint-Jean,
si jolies mignonnes,
a Pâques, à la Saint-Jean,
si mignonnement.

Anònim

La plus jeunette

Nous étions troys jeunes fillettes
qui toutes troys avions amy,
dont j'en etoys la plus jeunette
de mes amours ne peuz jouyr.

Je m'en alloys au bois seulette
et sy n'en savois le chemin,
tant l'ay cherché que l'ay trouvé
dessoûlez moy aub'épin fleury.

Il n'est pas beau mais il est riche
et sy n'est pas à mon plaisir,
j'aimeroyz mieux cel-luy que j'aime
n'eust-il vaillant qu'moy paris.

Si tu le prens et qu'il soit riche
il te le conviendra servir,
et te dira: "méchante femme,
tu n'avois rien quand je te pris".

Si tu prens cel-luy que tu aimes
tu en jouiras à ton plaisir,
et te dira: "M'amy et dame,
il n'est que vivre à son désir".

No les arranjareu gaire
més que quatre cops per any,
unes noietes tan boniques,
més que quatre cops per any,
tan bonicament.

Per Pasqua, per Tot Sants,
per Nadal, per Sant Joan,
unes noietes tan boniques,
per Pasqua, per Sant Joan,
tan bonicament.

La més joveneta

Èrem tres joves noietes
que les tres teníem company,
de les que jo era la més joveneta
i no podia gaudir dels meus amors.

Anava al bosc soleta
sense saber-ne el camí,
tant el vaig buscar que el vaig trobar,
desembriagueu-me d'espines florides.

No és bell però és ric,
i si no és al meu gust,
m'agradaria més el que estimo,
no seria valent com em sembla.

Si el prens i és ric,
et convindrà servir-lo,
i et dirà: "dona dolenta,
no tenies res quan et vaig prendre".

Si prens aquell que estimes
t'en gaudiràs al teu gust,
i et dirà: "La meva amiga i dama,
només s'ha de viure per al seu plaer".

Anònim

Els ballaires dins d'un sac

Si n'hi havia tres o quatre
que'n ballaven dins un sac,
l'un n'era el senyor batlle
l'altre el regidor en cap.
Jo que no ballo ni trumfo amb dones,
jo que no ballo ni trumfo amb cap.
També hi havia el vicari
qu'en ballava més que cap.
Ja n'ha vingut el dimoni
i se n'ha emportat el sac.
Jo que no ballo ni trumfo amb dones,
jo que no ballo ni trumfo amb cap.

Traduccions de Manuel Capdevila i Font

EDUARD TOLDRÀ

(1895 — 1962)

Joan Salvat-Papasseit (1894 — 1924)

La rosa als llavis

Si anessis tan lluny

Si anessis lluny
tan lluny que no et sabés
tampoc ningú sabria el meu destí,
cap altre llavi no em tindria pes
però amb el teu nom faria el meu camí.

Un ram de noies no em fóra conhort
ni la cançó sota el dring de la copa,
vaixells de guerra vinguessin al Port

prou hi aniria, mariner de popa.

Si jo posava la bandera al pal
i era molt alta, t'hi veuria a dalt.

Mocador d'olor

Mocador d'olor
que la teva sina acostava al cor:
com que et sap l'enyor
i et sap la pell fina
tremola d'amor.

Mocador d'olor
fragant tarongina,
com li bat el cor!

I el seu esguard

i el seu esguard damunt el meu esguard
sóc presoner

que la vull presonera:
aquest matí que una flor m'ha posat
li deia així:
baix baixet
a l'orella:

sota els teus ulls, és un bes el que em plau:

I el vent deixava

i el vent deixava dintre la rosella
granets de blat com espurnes de sol
-només per dir com és la boca d'Ella:

com la neu rosa als pics
quan surt el sol

Seré a ta cambra, amiga

Seré a ta cambra, amiga, que ningú no ho
sabrà:
Cupidell a la porta m'obrirà
i tancarà.

Entremaliat i destre serà Ell qui et prendrà.

I si Tu ets temerosa
no et deixarà cridar.

Visca l'amor

Visca l'amor que m'ha donat l'amiga
fresca i polida com un maig content!
Visca l'amor
l'he cridada i venia
-tota era blanca com un glop de llet.

Visca l'amor que Ella també es delia:

visca l'amor:
la volia i l'he pres.

ENRIC GRANADOS (1867 — 1916)

Fernando Periquet (1873 — 1940)

La maja y el ruiseñor

¿Por qué entre sombras el ruiseñor
entona su armonioso cantar?
¿Acaso al rey del día guarda rencor?
¿Y de él quiere algún agravio vengar?
Guarda quizás su pecho oculto tal dolor,
que en la sombra espera alivio hallar,
triste entonando cantos de amor. ¡Ay!
¡Y tal vez alguna flor temblorosa
del pudor de amor,
es la esclava enamorada de su cantor!...

¡Misterio es el cantar
que entona envuelto en sombra el ruiseñor!
¡Ah! Son los amores como flor
a merced de la mar.
¡Amor! ¡Amor!
¡Ah, no hay cantar sin amor!
¡Ah! ruiseñor: es tu cantar
himno de amor.

CARLOS GUASTAVINO

(1912 — 2000)

Xesús Manuel Lorenzo Varela (1916 — 1978)

Cita

Te espero en el mediodía, amiga.
Por el camino del río a la sombra de la encina.
Lámame, si estoy dormido, amiga.
Que hace mucho que no cierro
los ojos por verte, niña.
Y es muy traidora esta sombra
soleada de la encina.
Y al otro lado del río duerme el ganado,
entre brisas de los trigales y olivos, niña.
Y ya sueño tu pañuelo sobre mi frente dormida.
Y las cigarras ensayan sus coros en las encinas.
Te espero en el mediodía, amiga.
Dile a tu madre que vas
a lavarte la camisa,
Y que el río esta impaciente
esperandote en la orilla.

Rafael Alberti (1902 — 1999)

Se equivocó la paloma

Se equivocó la paloma.
Se equivocaba.

Por ir al Norte, fue al Sur.
Creyó que el trigo era agua.
Se equivocaba.

Creyó que el mar era el cielo;
que la noche la mañana.
Se equivocaba.

Que las estrellas eran rocío;
que la calor, la nevada.
Se equivocaba.

Que tu falda era tu blusa;
que tu corazón su casa.
Se equivocaba.

(Ella se durmió en la orilla.
Tú, en la cumbre de una rama.)

Francisco Silva y Valdés (1873 — 1940)

La rosa y el sauce

La rosa se iba abriendo
abrazada al sauce,
el árbol apasionado,
la amaba tanto!
Pero una niña coqueta
se la ha robado,
y el sauce desconsolado
le está llorando.

Francisco Silva y Valdés

Pueblito, mi pueblo

Pueblito, mi pueblo.
Extraño tus tardes.
Querido pueblito
no puedo olvidarte.

¡Cuánta nostalgia ceñida
tengo en el alma esta tarde!
¡Ay! si pudiera otra vez,
bajo tus sauces soñar,
viendo las nubes que pasan.

¡Ah! y cuando el sol ya se va,
sentir la brisa al pasar
fragante por los azahares.

Pueblito, mi pueblo.
Extraño tus tardes.
Querido pueblito
no puedo olvidarte.

AGRAÏMENTS

Amb el suport de

Col·laborador principal

Amb l'ajut de

Diputació de Girona

Ajuntament de Figueres
www.figueres.cat

Ajuntament
de Barcelona

Ajuntament de Vilabertran

Amb el patrocini de

Vilajuïga

L'aigua amb uns punts de gas

Gràcies a

Audi

Autopodium

Crans · Olet · Figueres · Lloret de Mar

Mitjans col·laboradors

EMPORDÀ

Bisbat de Girona · Liederabend · Nord Produccions i Events · Parròquia de Santa Maria de Vilabertran

Partners internacionals

Liedzentrum Heidelberg · Schubertiade · Der Lyrische Salon Weimar

Agraïment Amics de la Schubertíada

Agraïm la seva col·laboració als Amics de la Schubertíada: Jordi Roch (President d'honor) · Pere Armadàs · Josefina Bas · Jorge Binaghi · Jaume Braut · Manuel Capdevila · Susanna Capdevila · Rosa Maria Cullell · Carlos Cusí · Carmen de Robert · Manel Bertran · Alba Espargaró · Xavier Goicoechea · Jaume Graell · Clòria Cutiérrez · Pilar Maier · Fernando Marín · Joan Ocaña · Maria Teresa Ollé · Clòria Renom · Cràcia Rodríguez-Illescas · Manuel Terrazo

Organitza

Associació
Franz Schubert

www.schubertiada.cat